

Nhập môn Lập trình – IT001

Buổi 02 – Thuật toán

Mục tiêu buổi học – CĐR

 Hiểu và áp dụng được một số phương pháp mô tả thuật toán

Nội dung

- Khái niệm về lập trình và thuật toán
- Các bước xây dựng chương trình
- Biểu diễn thuật toán
- Cài đặt thuật toán bằng ngôn ngữ lập trình
- Độ phức tạp thuật toán

Khái niệm về lập trình và thuật toán

- Lập trình máy tính
 - Gọi tắt là lập trình (programming).
 - Nghệ thuật cài đặt một hoặc nhiều thuật toán trừu tượng có liên quan với nhau bằng một ngôn ngữ lập trình để tạo ra một chương trình máy tính.
- Thuật toán Algorithm
 - Là tập hợp (dãy) hữu hạn các chỉ thị (hành động)
 được định nghĩa rõ ràng nhằm giải quyết một bài toán cụ thể nào đó.

Khái niệm về lập trình và thuật toán

Ví dụ

Thuật toán giải PT bậc nhất: ax + b = 0
 (a, b là các số thực).

```
Đầu vào: a, b thuộc R
Đầu ra: nghiệm phương trình ax + b = 0
```

- Néu a = 0
 - b = 0 thì phương trình có nghiệm bất kì.
 - b ≠ 0 thì phương trình vô nghiệm.
- Nếu a ≠ 0
 - Phương trình có nghiệm duy nhất x = -b/a

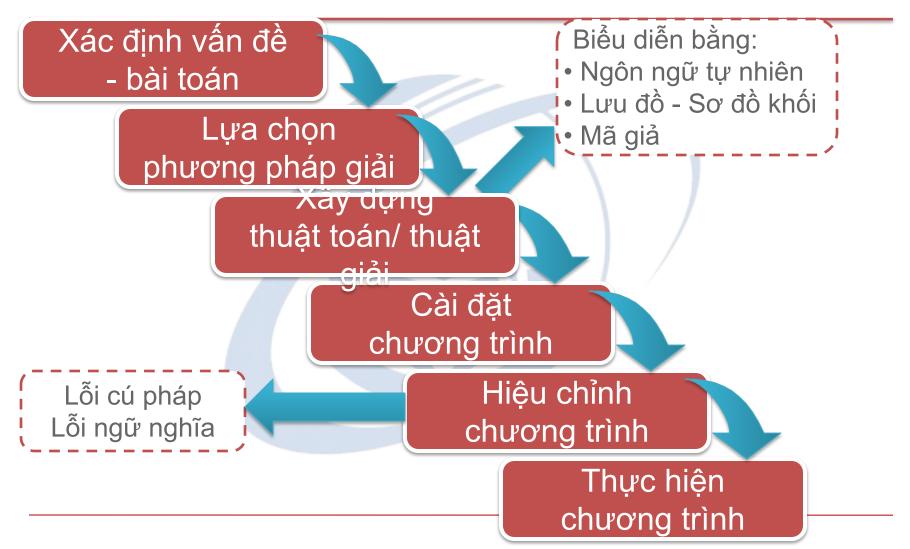

Các tính chất của thuật toán

- Bao gồm 5 tính chất sau:
 - Tính chính xác: quá trình tính toán hay các thao tác máy tính thực hiện là chính xác.
 - Tính rõ ràng: các câu lệnh minh bạch được sắp xếp theo thứ tự nhất định.
 - Tính khách quan: được viết bởi nhiều người trên máy tính nhưng kết quả phải như nhau.
 - Tính phổ dụng: có thể áp dụng cho một lớp các bài toán có đầu vào tương tự nhau.
 - Tính kết thúc: hữu hạn các bước tính toán.

Các bước xây dựng chương trình

Biểu diễn thuật toán

- Ngôn ngữ tự nhiên
- Lưu đồ/Sơ đồ khối
- Mã giả

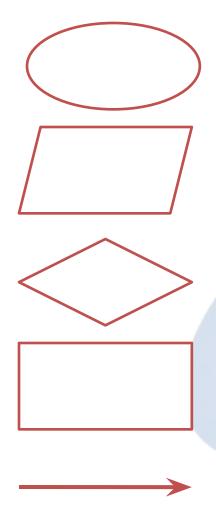
Sử dụng ngôn ngữ tự nhiên

```
Đầu vào: a, b thuộc R
Đầu ra: nghiệm phương trình ax + b = 0
```

- 1. Nhập 2 số thực a và b.
- 2. Nếu a = 0 thì
 - 2.1. Néu b = 0 thì
 - 2.1.1. Phương trình vô số nghiệm
 - 2.1.2. Kết thúc thuật toán.
 - 2.2. Ngược lại
 - 2.2.1. Phương trình vô nghiệm.
 - 2.2.2. Kết thúc thuật toán.
- 3. Ngược lại
 - 3.1. Phương trình có nghiệm.
 - 3.2. Giá trị của nghiệm đó là x = -b/a
 - 3.3. Kết thúc thuật toán.

Sử dụng lưu đồ - sơ đồ khối

Khối giới hạn Chỉ thị bắt đầu và kết thúc.

Khối vào ra Nhập/Xuất dữ liệu.

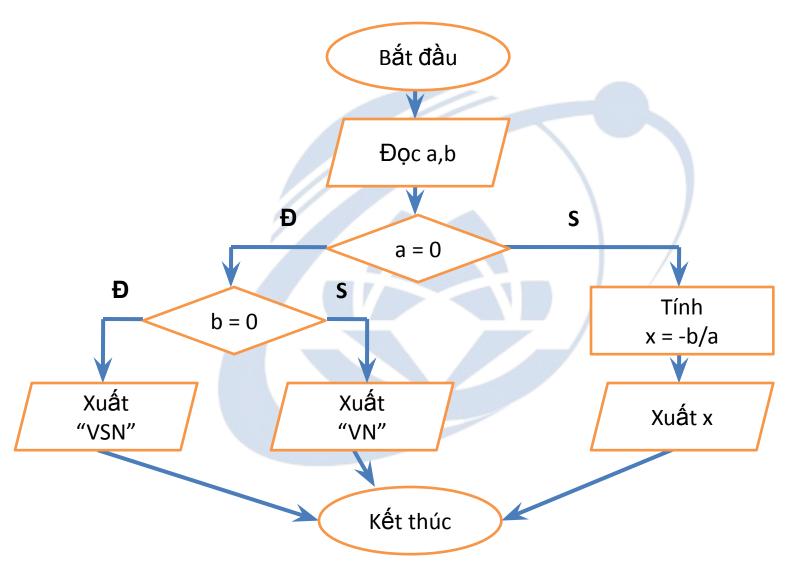
Khối lựa chọn Tùy điều kiện sẽ rẽ nhánh.

Khối thao tác Ghi thao tác cần thực hiện.

Đường đi Chỉ hướng thao tác tiếp theo.

Sử dụng lưu đồ - sơ đồ khối

Sử dụng mã giả

Vay mượn ngôn ngữ nào đó (ví dụ Pascal)
 để biểu diễn thuật toán.

```
Đầu vào: a, b thuộc R
\mathbf{\hat{D}au} ra: nghiệm phương trình ax + b = 0
 If a = 0 Then
 Begin
     If b = 0 Then
        Xuất "Phương trình vô số nghiệm"
     Else
        Xuất "Phương trình vô nghiệm"
 End
 Else
     Xuất "Phương trình có nghiệm x = -b/a''
```


Cài đặt thuật toán bằng C/C++

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
void main()
   int a, b;
   printf("Nhap a, b: ");
   scanf("%d%d", &a, &b);
   if (a == 0)
      if (b == 0)
         printf("Phương trình VSN");
      else
         printf("Phương trình VN");
   else
      printf("x = %.2f'', -float(b)/a);
```


1. Tính hiệu quả của giải thuật

Để giải một bài toán có thể có nhiều giải thuật khác nhau. Cần lựa chọn một giải thuật tốt theo hai tiêu chuẩn:

- Đơn giản, dễ hiểu, dễ lập trình.
- Thời gian thực hiện nhanh, dùng ít tài nguyên máy tính.

Tiêu chuẩn 2 là tính hiệu quả của giải thuật. Đánh giá độ phức tạp của giải thuật là đánh giá thời gian thực hiện giải thuật đó.

2. Đánh giá thời gian thực hiện giải thuật

Thời gian thực hiện giải thuật phụ thuộc: Ngôn ngữ lập trình, chương trình dịch, hệ điều hành, phần cứng của máy,...
Mặt khác phải lập trình mới đo được thời gian thực hiện giải thuật.
Cần có cách đánh giá khác sao cho:

- Không phụ thuộc máy, ngôn ngữ lập trình, chương trình dịch.
- Không cần triển khai chương trình thực hiện giải thuật.
- Chỉ dựa vào phân tích bản thân giải thuật.

Tổng số phép toán sơ cấp cần thiết để thực hiện giải thuật là cách làm đáp ứng được các yêu cầu trên.

3. Şé phọc t¹p vÒ thêi gian thùc hiÖn gi¶i thuËt

- T(n) lµ thêi gian thùc hiÖn gi¶i thuËt
- Nếu thời gian thực hiện một giải thuật là: T(n) = c.n²
 (với c là hằng số)
- Ta nói: Độ phức tạp về thời gian của giải thuật này có cấp n²
- Ký hiệu: T(n) = O(n²) (ký hiệu chữ O lớn)

3. Şé phọc t¹p vÒ thêi gian thùc hiÖn gi¶i thuËt Định nghĩa:

Một hàm T(n) được xác định là O(g(n)):

$$T(n)=O(g(n))$$

và được gọi là có cấp g(n) nếu tồn tại các hàng số c và n_0 sao cho:

$$T(n) \le c.g(n)$$
 khi $n \ge n_0$

4. C,c ®¬n vÞ ®o tèc ®é

$$g(n) = c \ (h \text{ mg } s \hat{e}) \qquad \underline{T}(n) = O(1)$$

$$g(n) = \log_2 n \Rightarrow T(n) = O(\log_2 n)$$

$$g(n) = n \Rightarrow T(n) = O(n)$$

$$g(n) = n \cdot \log_2 n \Rightarrow T(n) = O(n \cdot \log_2 n)$$

$$g(n) = n^2 \Rightarrow T(n) = O(n^2)$$

$$g(n) = n^3 \Rightarrow T(n) = O(n^3)$$

$$g(n) = 2^n \Rightarrow T(n) = O(2^n)$$

9/17/2015

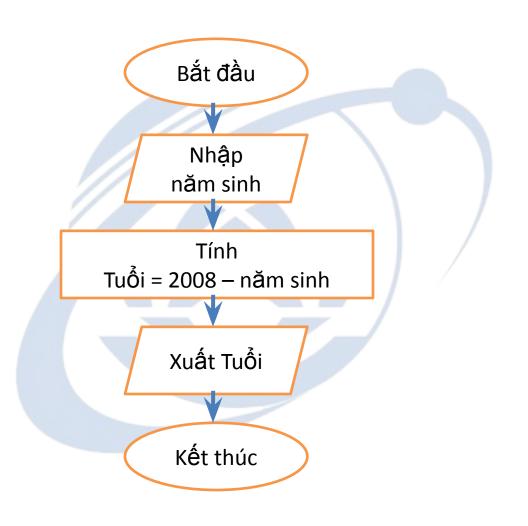
Trình bày thuật toán:

- Nhập năm sinh của một người. Tính tuối người đó.
- 2. Nhập 2 số a và b. Tính tổng, hiệu, tính và thương của hai số đó.
- 3. Nhập tên sản phẩm, số lượng và đơn giá. Tính tiền và thuế giá trị gia tăng phải trả, biết:
 - a. tiền = số lượng * đơn giá
 - b. thuế giá trị gia tăng = 10% tiền

- Nhập điểm thi và hệ số 3 môn Toán, Lý, Hóa của một sinh viên. Tính điểm trung bình của sinh viên đó.
- Nhập bán kính của đường tròn. Tính chu vi và diện tích của hình tròn đó.
- 6. Nhập vào số xe (gồm 4 chữ số) của bạn. Cho biết số xe của bạn được mấy nút?
- 7. Nhập vào 2 số nguyên. Tính min và max của hai số đó.

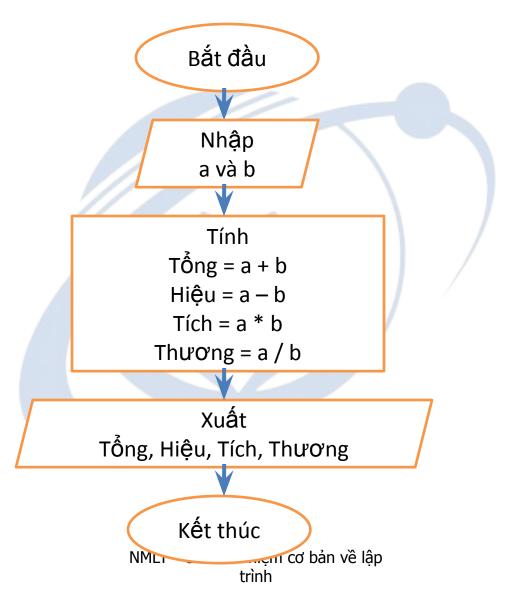

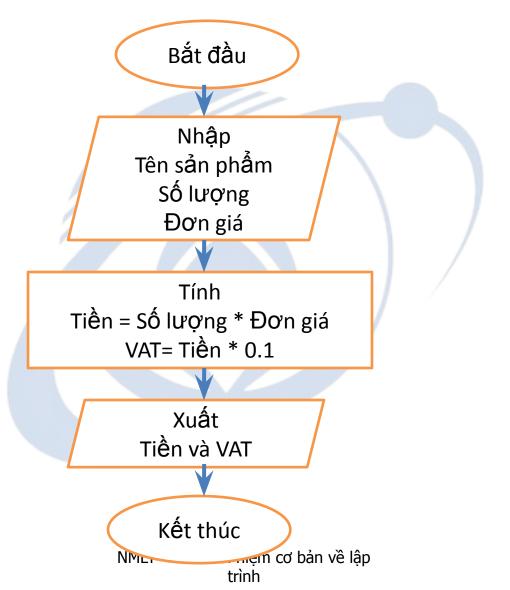
NMLT - Các khái niệm cơ bản về lập trình

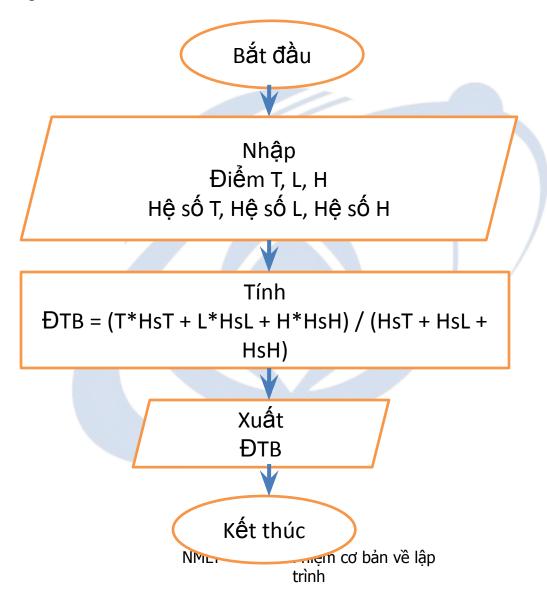

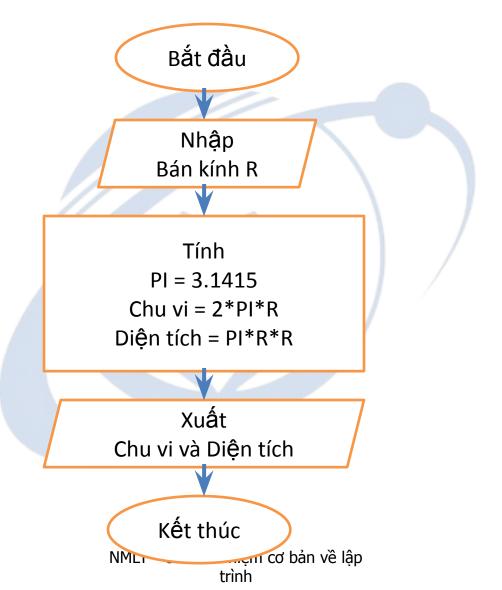

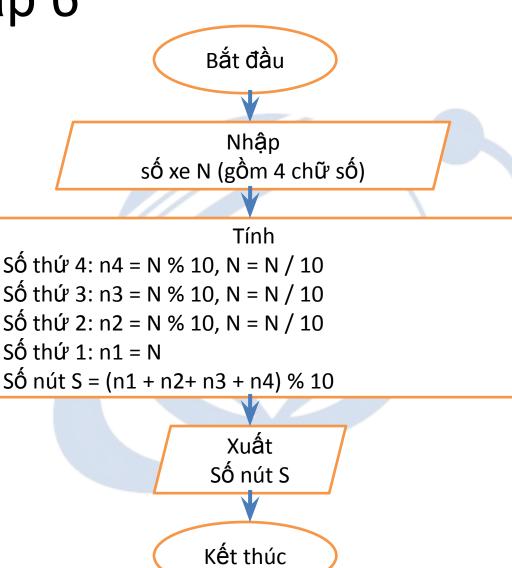

mẹm cơ bản về lập

trình

